

ЖАМД СЎЗИ

1991 йил 1 январдан чиқа бошлаган

ЎЗБЕКISTON RESPUBLIKASI OLIY MAJLISI VA ЎЗБЕКISTON RESPUBLIKASI VAZIRLAR MAJLISINING GAZETASI

2001 йил 18 апрел
chorshanba
Сотувда эркин нархда
№ 76 (2638)

КЕЧА

● Хиводаги Маъмур академиясида мамлакатимизга ташриф буюрган Саудия Арабистони подшоҳлиги илмий делегацияси билан учрашув бўлиб ўтди. Меҳмонлар Ичон Қалъа музей кўрихонаси билан яқиндан танишдилар.

● Исроил армияси Ҳазо секторини уч қисмга бўлиб юборди. Бу эса минтақадаги вазиятни янада кескинлаштиришга сабаб бўлган.

● Россиянинг ТВ-6 телеканали асосчиси Э. Сағалаев ва унинг ҳамкасблари тележурналист Е. Кислевнинг мазкур телеканал ишига аралашуви яна бир бор норозилик билдиришди. Э. Сағалаевнинг сўзларига қараганда, Е. Кислевнинг келгунига қадар телеканалнинг яхши режалари бўлган. Бироқ энди ТВ-6 ходимлари ўз тақдирларидан ташвишга тушишмоқда.

БУГУН

● Ўзбекистон Бадий академияси Санъатшунослик илмий-тадқиқот институти, «Ўзбектеатр», «Ўзбекрақ» ижодий бирлашмалари ҳамкорлигида «Алишер Навоий ва XX аср анъанавий томоша санъатлари тарихи» мавзусида илмий-амалий конференция бўлиб ўтди.

● Пойтахтимиздаги мухташам «Халқлар дўстлиги» саройида таниқли хонанда, Ўзбекистон халқ артисти Юлдуз Усмоновнинг «Бунча гўзал бу ҳаёт» деб номланган янги концерт дастури бошланади.

● Чеченистонлик 18 ёшли Элиза Кумгаевани ўлдирганликда айбланаётган полковник Юрий Буданов устидан олиб борилаётган суд иши қисқа фурсатли танаффусдан сўнг давом этади. Унда жабрланувчилар кўрсатма беришади.

● Либерея ҳукумати муҳолиф бўлган гуруҳ аъзоларининг ҳужумидан сўнг ҳалок бўлган мамлакат ёшлар ва спорт вазири Франсуа Массакунининг дафн маросими ўтказилди.

ЭРТАГА

● «Ўзбекбирлашув» акциядорлик компаниясида «Қишлоқ ҳўжалик маҳсулотларининг улгуржи савдо-ярмаркаси» ўтказилди. Ярмаркада 2001 йил етиштирилган ҳосилни ҳамдўстлик мамлакатларига етказиб бериш бўйича ўзаро фойдали битимлар тузиш кўзда тутилмоқда.

● Фарғона вилоятида Халқ таълими вазири республика таълим марказининг «Она тили — ижодий тафаккурни ривожлантиришнинг асосий омил» мавзусидаги анъанавий «Ўзбек тили» анжумани иш бошлади.

● Филиппин прокуратураси мамлакатнинг собиқ президенти Жозеф Эстрадага қўйилган 8 та айбдан 5 тасини олиб ташлаш масаласини кўриб чиқади. Аммо давлат мулки талон-торож қилиш ва ноқонуний маблағларни ўзлаштириш каби энг оғир жиноятлар бундан мустасно.

Дарвоқе...

физикаси бўлими профессори Анвар Зоҳидов ҳам грант соҳиби бўлди.

Мингинчи трактор

«Тошкент трактор заводи» ҳиссасдорлик жамияти XXI асрдаги мингинчи тракторини ишлаб чиқарди. Завод меҳнатчилари Мустақилликнинг ўн йиллиги байрамига қадар ушбу кўрсаткични 3 мингга етказмоқчи.

Бектемир ўн ёшда

Пойтахтимизнинг Бектемир тумани марказий стадионда туман ташкил этилганлигининг 10 йиллиги муносабати билан кеча бўлиб ўтди. Мазкур кеча туман ёшларининг «Ҳеч кимга бермайди» сони, «Ўзбекистон» фестивалига уланиб кетди.

Ҳиссасдорлар йиғилиши

«Қорақалпоқдорлардон» ҳиссасдорлик жамиятининг ўтган йил якунларига бағишланган йиғилиши бўлиб ўтди. Унда соғлиқни сақлаш тизимида ҳўжалик юритаётган субъектлар ва яқка фуқароларга дори-дармон етказиб бериш, тармоқда ислохотлар изчиллигини таъминлаш билан боғлиқ масалалар кўриб чиқилди.

Умумиқтисодий мажмуаси йиғилиши

Вазирлар Маҳкамаси Умумиқтисодий мажмуасининг йиғилиши бўлиб ўтди. Уни Ўзбекистон Республикаси Бош вазири ўринбосари, Макроиқтисодий ва статистика вазири Р.Азимов бошқарди. Йиғилишда Умумиқтисодий мажмуасига кирувчи вазирлик ва идораларнинг иқтисодийда рўй бераётган ижобий йўналишларини чуқурлаштириш ҳамда мустақамлашга доир вазифалари белгилаб олинди.

Йиғилишда республиканинг ижтимоий-иқтисодий ривожланиши тахминларини ва 2002 йилга мўлжалланган Давлат бюджети лойиҳасини ишлаб чиқиш, макроиқтисодий барқарорлиқни таъминлаш, иқтисодий ўсишни жалб этиш, иқтисодийнинг асосий тармоқларида молиявий оқимлар мутаносиблиги билан боғлиқ вазифаларга алоҳида эътибор қаратилди. Мажмуага кирувчи марказий иқтисодий идораларнинг саъй-ҳаракатларини жорий йилнинг иккинчи чорагида кимё саноати ва бошқа иқтисодий соҳаларни барқарорлаштириш ҳамда ривожлантиришга доир чора-тадбирларни ишлаб чиқишга йўналтиришга қарор қилинди. Вазирлар Маҳкамасининг «Вазирлар Маҳкамасининг Умумиқтисодий комплекс ишлари самардорлигини ошириш чора-тадбирлар тўғрисида» 2000 йил 29 декабрдаги 517-сонли қарори ижроси масалаларига алоҳида эътибор қаратилди. Шу муносабат билан мажмуага кирувчи вазирликлар ва идоралар фаолиятини тақомиллаштириш суъатларини янада тезлаштириш зарурати алоҳида таъкидланди.

Мажмуа йиғилиши якунлари бўйича вазирликлар ва идораларнинг 2001 йил иккинчи чорагида ҳал этилиши лозим бўлган устувор масалалар бўйича аниқ вазифаларини белгилаб беришчи баённома қабул қилинди.

(ЎЗА).

Ўзбекистон Республикаси Президентининг ФАРМОНИ

Коммунал хизмат кўрсатиш соҳасида иқтисодий ислохотларни чуқурлаштиришнинг янги босқичи тўғрисида

Кейинги йилларда аҳолига коммунал хизмат кўрсатиш соҳаси тармоқларини бозор муносабатларига ўтказишга доир анча ишлар амалга оширилди. Зарур қонунчилик ва норматив-ҳуқуқий база яратилди — Уй-жой кодекси, «Давлат уй-жой фондиди хусусийлаштириш тўғрисида», «Уй-жой мулкдорлари ширкатлари тўғрисида» ги қонунлар ва бошқалар қабул қилинди.

Аҳолига коммунал хизмат кўрсатиш тизимида иқтисодий ислохотларни чуқурлаштириш Концепцияси ҳамда бозор механизмларини жорий этишга қаратилган те-

гишли минтақавий комплекс дастурлар ишлаб чиқилиб, амалга оширилмоқда.

Коммунал хизмат кўрсатиш соҳасида бошқариш тизимини ислохот қилиш, монополиядан чиқариш ва хусусийлаштириш чора-тадбирлари амалга оширилди. Коммунал хизмат кўрсатиш вазирлиги тугатилди ва унинг негизида «Узоқмуқимизат» агентлиги ташкил этилди. Худудий коммунал-фойдаланиш бирлашмалари бевосита Қорақалпоғистон Республикаси Вазирлар Кенгаши, вилоятлар ва Тошкент шаҳар ҳокимликлари ихтиёрига берилди. Уй-жой мулкдорлари ширкатла-

ри ва ўзини ўзи бошқариш жамоатчилик органлари — Уй-жой эгалари кенгашлари шакллантирилмоқда.

Сув, газ ва иссиқлик энергиясини ҳисобга олувчи асбобларни ишлаб чиқариш ташкил қилинди, уларни қўп хонали уй-жой биноларига ўрнатиш бўйича ишлар олиб боришмоқда.

Шу билан бирга аҳолига коммунал хизмат кўрсатиш соҳасини ислохот қилиш жараёнилари ва кўрсатилаётган хизматлар сифати ҳамон пастлигини қолмоқда. Одамларнинг эҳтиёжларига тўра-

(Давоми 2-бетда).

Мафкуравий таъсирчан рисоалар

Миллий истиклол ғоясининг асосий тушунча ва тамойилларини одамлар онги ва қалбига синдириш ўз ўзидан амалга ошмайди. Бунинг учун назарий масалаларни пухта ишлаб чиқиш, илмий ҳулосаларни ҳаётга татбиқ этиш, амалий тарғибот ва ташвиқот ишларини қўлайлаштириш зарур. Бугунги кунда тарғиботчи ва ташвиқотчиларни илмий-назарий жиҳатдан қуроллантириш, миллий истиклол ғоясининг муайян тушунча ва тамойилларини шарҳлайдиган рисоалар чоп этишга эҳтиёж катта.

Республика Маънавият ва маърифат Кенгаши бу борада долзарб мафкуравий масалаларга бағишланган маъруза матнларини «Воизга ёрдам» рўқни остида нашр этишни йўлга қўйган. Утган йили ана шу мавзуда ўн та рисола босилиб чиқди.

«Маънавият» нашриёти яқинда шу туркумининг яна бешта маъруза матнини чоп этди. Муртазо Қаршибойнинг «Бунёдкор халқ ғояси», Нарзулла Жўраевнинг «Халқаро терроризм ва минтақавий моҳирлар», Бахтиёр Омоннинг «Нотинқинг нуфузи», Васила Каримованинг «Тарғиботнинг психологик услублари» ва Раҳматилла Шералиевнинг «Соғиниб қутилган учрашувлар ёхуд нотинқлик маҳорати нимада» рисоалари китобхоналар қўлига бориб эди.

Умуман, ҳаёт ғоялар курашидан иборат. Лекин ғоялар бунёдкор ва вайронкор ғояларга бўлинади. «Бунёдкор халқ ғояси» рисоласида миллий истиклол ғояси айнан бунёдкор халқ ғояси сифатида талқин этилади. Бунда маълакатимиз раҳбари Ислам Каримовнинг «Мафкура полигонлари ядро полигонларидан қўнчиқордир» деган ибратли оғохлантиришдан келиб чиққан. Муаллиф бунёдкор ғояни шундай таърифлайди: «Бунёдкор ғоя деб инсонни улуглайдиган, унинг куч-ғайратини ва салоҳиятини ошириб, халқи, Ватани, бутун инсоният учун фойдали ишлар қилишга сафарбар этадиган, ўзда тараққийот, маърифат, дўстлик, тинчлик, адолат, ҳалоллик, поклик каби мақсадларни мужассам этадиган ғояга айталади».

(Давоми 2-бетда).

XXI Ўзбекистон асри Миллий салоҳият — равнақ йўлида

Ҳеч эсимдан чиқмайди: 80-йиллар бошида бир танишим: «Ўзбекистонга миҳ ва цемент совет ҳокимияти даврида келди» деб мен билан баҳс қилди. Бу гап ҳамиятимга қаттиқ тегиб кетди ва унга: «Амир Темур даврида қурилган маҳоратли қошоналарда гишт устига гишт қандай мустаҳкамлаб терилган экан, агар цементга ўхшаш бирон қоришма бўлмаса? Улар асрлар бўйи турибди-ку!» дедим. Суҳбатдошим каловланди ва гаши келиб, топан жавоби шу бўлди: «Амир Темурни нега эслайсан?» Мен бўш келмадим: «Амир Темур давридаги ютуқларини умуминсоният цивилизациясида олтин аср деб, ҳатто европалик олимларнинг ўзлари эътироф этишган ва шундай бўлиб қолади».

Ватан ва миллат тақдирини доир бундай кўпсонли баҳсларга мустақиллик туб аниқлик киритди. Ҳамма нарсага ўз ўрнига қўйди. Асл ҳақиқатлар қарор топди. Жумладан, бизнинг халқимиз — Миҳ ва цементни четдан олиб келган-лиги ҳам чўпчакка айланди. Асл ҳақиқат шуки, Ўзбекистон — узок тарихли ва умумбашарият тамаддунда фахрли ўрин тутган азалий маданият, маърифат ва илм-фан ўлкасидир. Ўзбек халқи — комуний салоҳият соҳиби бўлган бир халқдир. Мустақиллик ана шундай ҳақиқатни қарор топтирди. Бу ҳақиқатни нафақат биз қайта англаймиз, балки бутун дунё англаяпти ва эътироф этмоқда.

Халқимизнинг тенгсиз салоҳияти, яъни унинг мислсиз равнақ қодир куч-қудрати, табиатида яширин теран имкониятлар инсоният тарихининг ибтидосидаёқ намоён бўлган эди. Туронзаминда дунёдаги илк суғориш тизимлари, шаҳарлар пайдо бўлганлиги, бу ерда ёввойи табиат илк марта маданияштиралиб, дехқончилик ва чорвачилик асослари бунёд этилганлиги, бу худудда «Авесто»-дай қадимги донишмандлик китоблари турилганлиги, бу заминда Фароний, Хоразмий, Форобий, Қошғарийлар дунёга келиб, юнон маданияти, илм-фани, фалсафасидан кейин Марказий Осиёни дунёнинг иккинчи илм-фан марказига айлантирилганлиги исботланган тарихий ҳақиқатлардир. Буларни биз мустақиллик туфайли янада чуқур идрок этаймиз.

(Давоми 2-бетда).

Аждодлар хотираси муқаддас

Ўтганлар руҳини ёд этиш тириклар олдидаги қарзидир. Ҳар йили мустақил мамлакатимизда аждодлар хотирасига бағишлаб ободонлаштириш ишлари ташкил этилаётгани, «Хотира боғлари»-ю, «Хотира майдонлари» бунёд этилаётгани ҳам шундан. Андижон вилояти марказида ҳам ҳашар йўли билан «Хотира майдони» қурилмоқда. «Хотира ва қадрлаш кўни» очилиши кутилаётган ушбу мажмуада иш қизғин. Шарқ мейморчилиги анъаналарига сунган ҳолда қад ростлаётган ҳар бир ёдгорликда аждодлар хотирасига чексиз эҳтиром мужассам. Бу ерда ташкил этиладиган «Хотира китоби»да нафақат иккинчи жаҳон урушида ҳалок бўлганлар, балки фронт ортида меҳнат қилган фидойиларнинг номлари ҳам зикр этилади.

СУРАТЛАРДА: «Андижончирик» электр жиҳозловчиси Маъмуржон Расулов; «Хотира майдони»нинг умумий кўрилиши; ҳайкалтарош Саидбек Қалбаев.

Тоҳиржон ҲАМРОҚУЛОВ олган суратлар.

Ўқсангиз, топасиз

Тошкент шаҳрида даярли олти йилдан ортиқ вақт мобайнида судма-суд ўтиб юрган «уй моҳораси», ниҳоят, республика Бош прокурорининг Ўзбекистон Олий суди пленумига киритган протести асосида адолатли ҳал этилди.

2-бет

СОҚЧИ. Шундоқ ёзувчини отиб ташлашадими?

КОРШУНОВ, Отади. Душманни отмай, уни сўқимга боқадими?

СОҚЧИ. Ёзувчилар шунақа ёмон одам бўладими?

КОРШУНОВ. Ёмон бўлганда қандоқ! Улар совет ҳукумати-нинг душмани. Ҳаммасини тутиб, битта-лаб отаямиз...

3-бет

Раққоса гапирмайди, бутун дардини ҳаракатлари билан ифодалаб беради.

4-бет

Фақат аёллар учун

Нурота тумани марказида янги тур-руқона қурилди. Мазкур шифохона Финляндия «Медика-медикал» фирмасининг 1 миллион 280 миң АҚШ доллари миқдоридиғи замонавий асбоб-ускуналари билан жиҳозланди.

«Меҳнат бозори»

Бағдод туманида «Меҳнат бозори» ўтказилди. Туман ҳокимлиги, прокуратураси, меҳнат ва бандлик туман бўлими ташаббуси билан ўтказилган ушбу тадбирда 86 нафар ишсиз ўз иш жойларига эга бўлди, 121 фуқаро ҳақ тўланадиган жамоат ишига жалб этилди. 56 нафар фуқаро эса касба йўналтирилдиган бўлди.

Халқаро грант соҳиби

Япония иқтисод, савдо ва саноат вазирилик ҳузуридаги янги энергия ҳамда саноат технологиясини ривожлантириш ташкилоти ташкил этган Халқаро танлов якунланди.

Танловда Канада, АҚШ ва Япония йирик тадқиқотчилари гуруҳлари қаторида ҳамюртимиз ЎзФАнинг иссиқлик

ХАК

Ота ғайратли бўлса, Бола ибратли бўлур.

ГАП

Мақсад на эди жаҳона келдинг, Кайфиятинги баён этиб кет.

НОДИРА

Табиатнинг донолигига тан бермай иложинг йўқ. Ҳамма нарса инсон учун, ҳамма нарса ер юзиде киришган жон учун экинга икдор бўласан. Аллоҳ, бобгоннинг меваси пишсин, дехқоннинг экин кўпроқ офтобдан баҳраманд бўлин деб ёруғ кунни узайтириб қўйган. Киш тунлари жуда узун, тонг отишини кутиб у ёнбошидан-бу ёнбошингга ағдариларасан-ағдариларасан. Ҳадеганда уфқ чети оқаравермайди. Бунда не каромат бор? Уйлайсан-уйлайсан, яна бир буюк ҳикматга дуч келасан. Миллиард-миллиард фарзанднинг оғзи-га кўксини тутган она-замин толиқиб, уйкуга бош қўйган. Табиат унинг устига оппоқ кўрпасини ёпиб, мириқиб ухлаб ором ол, дегяпти.

Мен мана шундай қилинган, мана шундай ёзинган саксончасини кўрдим. Бирини йиғлаб, бирини қилиб, бирини илҳом тўла ижод билан, яна бирини чилларчин бўлган умидлар харобаси устида кўзёш қилиб ўтказдим.

Шоир мендан, бу дунёга нима ниётада келган эдинг, айтганингни айтиб кет, деб қистаяпти.

Мен тутилган XX асрнинг йигирманчи йилида авжи ўрик пишиги, ҳар донаси ёнғоқдек келадиган Аштархон гилослари бозорни тўлдирган. Жомеъ масжиди ёнбошидаги Кўчат бозори тосвилиб, ўрнини чарччилар эгаллаган пайтлар экан. Уша йили Жомеъ гумбазидеги сава-уяда лайлак икита жўжа очган экан. Бирини — оқ, бирини — қора...

Тошкентликлар қора лайлак кўрмалар эканлар. Ҳаммининг кўзи — сава уюсида: «Кеп қолинг, ҳасти Укочанинг булоқларидан чиққан Обиширо сувидадан ичиб қол!» деб жавраб юрган Ҳожи меклибчи бу мўъжизани кўриб, бир хунук гап айтган экан.

— Мусулмонлар, беш вақт намозни қанда қилмаган! Йил ёмон келаяпти, шундоқ юввош қунишнг уюсидан ҳам ола чиқди...

Ҳожи мешқобчи башорат қилган экан: Русияда қуроқчилик бўлиб, Тошкентни Волга бўйларида, Семипалатинский тарафлардан поездга осилиб келган очлар босиб кетди. Узабек дехқонларининг шўри қурди. Кимнинг уйда бир қафт дон бўлса, бола-чакасининг ризидан қўйиб, тўпқонча ўқалиб олгичи кетишиди. Узаига тўқ дехқонларни «қулоқ» (муштумзўр) қилиб, Сибирга ҳайдади. Бедабозор йўлида гадои кўпчилигидан ўтиб бўлмади.

Бу очарчилик ва бу ноинчеликнинг сабабчиси бўлиш қора лайлакни Раббим деган мерган отиб ташлади. Энди урт тинчийди, деб ўйланган эди. Йўқ, қамаллар бошланди. Ҳар беш кишидан учтаси «халқ душмани» бўлиб қамалди. «Шўрога қарши ташвиқот қилган!» деб сакчинчилик Суннат соқов ўз номини айтолмас ҳам, қамалиб кетди.

Онам Зулфияхон тахтапулик Фулом Расул қозининг тўнчиг фарзанди бўлган. У киши Уфа шаҳрида таълим олган муаллимани ёллаб онами ўқитган эканлар. Мен ойимнинг пинжига суқилиб ўтириб хуснихат маълум қилдим.

Араб алифбоси бекор бўлиб, лотин алифбоси жорий этилаётган пайтлар эди. Араб алифбосида ёзилган қизил бахмал байроқлар, шорлар олиб ташланди. Менинг жиндек рассомлигимдан, харфларни чиройли ёзишимдан хабар толган идора завхазорли той-той бахмал олиб келишар, мен уларга сира ўқийдиган зарҳал билан шорлар ёзиб берардим. Аввалги бахмал байроқларни қишлоқдан келган бозорчиларга сотишар эди. Сароғоч, Турбат, Кўктерак тарафлардан қизил бахмал чопон кийган бозорчилар келишарди. Бирининг елкасига «яшасин», бирининг қиндигига хитоб аломати, яна бирининг кўрагига «бирлашингиз» сўзлари тўғри келиб қоларди.

Ўн саккиз ёшга кирганимда лотин алифбоси ҳам бекор бўлиб, Кирилл алифбосига ўтилган эди.

Фафур Фулом қаёққа борса орқасидан соядек эргашдим. Алпаратини бўйинимга осиб, машхур Пенсон деган фоточининг кетидан қолмадим. Бир газетда хикоям қилсам, бошқасида тағига «Сайдахмад фотоси» деб ёзилган сурат босиларди.

Ана шундай учиб-қўниб, босар-тусарини билмай юрган пайтимда дадамни «халқ душмани» деб қамашди.

Дадам Тошкентда отаси Дадахўжабой очган рус-тузем мактабиде ўқиган, рус тилини мукаммал эгаллаган киши эди. Русча хатни хуснихат билан бехато ёзарди. Ҳатто ўрислар ҳам бирорта нозикроқ жойга хат юборадиган бўлсалар ёки ариза ёзсалар албатта дадамга кўрсатиб олардилар.

Дадам Тошкентдаги «Кизил шарк» паровоз ремонт заводи директорининг муовини эди, директор ҳамда инженерлар билан ишчилар ўртасида таржимонлик қиларди. Ишчиларга рус тилида аризалар, тушунтириш хатлари ёзиб берарди.

Бувам Дадахўжабой Тошкентнинг машхур бойларидан бўлган. У шаҳар Думасининг аъзоси эди.

Шунинг учун ҳам унинг номига қўшимча қилиб «Дадахўжа дўма» деб аташарди.

Дадахўжа дўма Чирчиқ дарёсидан Тошкентга тош ташитиб, Чорусдан Самарқанд дарвоза гузаригача, тахминан, саккиз чакирим масофага ўз хисобидан тош ётқиздирган. Шу йўл ёқасига ўттизга яқин газ-фонар ўрнаттирган эди.

Дадахўжа дўма Тошкентда икита рус-тузем мактаби очиб, рус ўқитувчиларини жалб қилиб, ўзбек болаларини ўқитган. Мактаб жароҳатларига, ўқитувчиларнинг машоарлига унинг маблағидан сарфланган. Йигирманчи ўрттизинчи йилларда хукумат идораларини бошқарган, мадади билмай тургани маъқул, деб маслаҳат берди. Газетанинг масъул котиби Аҳмад Исмомхон Рашидовнинг депутатлик ҳужжати билан Андижон поездига билет олиб келди.

Абдулла Қаҳҳор бир гап айтган эди.

— Ёш боланинг қучи оёғида, юриб чарчамайди. Йигитнинг қучи биланга, ишлаб чарчамайди. Аммо кексаннинг қучи юрагида бўлади. Ҳар қандай оғир дардди ҳам кўтара олади.

Бу гапнинг нақдлар ҳақлигига 29 ноябр тонг отар пайтида икдор бўлдим. Андижонда — Сабохон аянинг уйда ўғлига жаноза ўқилди, Тошкентда айни шу дақиқда киши Саиданинг келин саломи бўлиб ўтди.

Бу нуқралиқ ҳали ҳолва экани, бошимизга тушадиган энг дахшатли қулар тўй учоги соувмай туриб йўлимизга чиқиб кутиб турганини билмасдик.

Дадамни, Оқилхон амакини, Имомхон акамни олиб кетган КГБ ходими Мансуров 1950 йилнинг маъму 10 май кунини уйимизда бойхўшдек гадои бўлди. Энди у мени олиб кетгани келган. Ҳаммаёқни титкилаб, китоблар орасидан Ўзбекистоннинг ўн йиллигига бағишлаб рус тилида нашр қилинган адабий тўпламининг ашёвий далил сифатида айбонмага киритди. Унда ўзбек ёзувчиларининг рус тилига таржима қилинган шеърлари, хикоялари, роман ҳамда кинесаларидан парчалар босилган эди. Абдулла Қодирийнинг «Обид кетмон» романидан «Я не басмач» деган бир боби босилган экан. Менга, таъйиқланган асарни сақлаган, деган айб қўйилди.

лиши бошланиши билан мени яна қурилишга махсус мухбир қилиб қўйди. «Онажонлар», «Иқбол чироқлари» хикояларини, «Фарход тоғи атакларида», «Тўпқонча қашлаб», «Тўпқонча қашлаб» номли очеркларини қурилишда, тўпроқ уюмлари орасида қанга ёзилган, тизамга блокнот қўйиб ёзганман.

Кўп ортиқиб қутилган Фалаба байрамини шўир Чустий билан ГЭС биноси учун қазилган жойда, мингминглаб одамлар орасида ўтказгани халитга кўз олдимда.

Тошкентга қақриб олишди. Редакцияда фельетончи вазифасида ишлаш бошладим. Газетда тез-тез фельетонларим босилиб турарди. Уша пайтларда энг машхур журналистлардан бири бўлиб қолгандим.

Ёшим ҳам бир жойга бориб қолди. Энди уйланиш, рўзгор бошини ушлашим керак. Андижонлик ёш шора Саида Зуннувова билан аҳд-паймон қилиб, икки томоннинг розилиги билан унаштирилдик.

Орқамдан соядек эргашиб юрган бахтсизлик яна бош кўтарди. Унаштирилган кунимизнинг эртасига ўша — дадамни қамоққа олган КГБ ходими Мансуров уйимизни тинтув қилиб, акамни ҳам қамоққа олиб кетди. Гангиб қолдим. Нима қилишимни билмайман. Тўй кунини тайин бўлган. Одамларга хабар қилинган. Тўйни тўхтатма, деб маслаҳат беришди. 1949 йилнинг 28

ноябр кунини тўй бўлиши керак. Андижондан Саидохоннинг онаси, синглиси етиб келган. Уша кун редакциядан одам келиб мени худлик билан қақриб олиб кетди. Борсам, озроқ кутиб тур, ҳозир Андижондан телефон қилишди, дейишди. Нима гап бўлди экан, деб ташвишлана бошладим. Ниҳоят, телефон жорилғлади. Қўриб трубкани олдим. Саидохоннинг биттаю битта, ўн тўққиз ўшга кирган Насибжон деган ўқиси оламдан ўтибди.

Уша пайтда газета редактори Шароф Рашидов эди. Бу шумхабарни у ҳам эшитган экан. «Саиданинг онасини Андижонга қайтариб юбориш керак. Бу хабарни ҳозирча Саида билмай тургани маъқул», деб маслаҳат берди. Газетанинг масъул котиби Аҳмад Исмомхон Рашидовнинг депутатлик ҳужжати билан Андижон поездига билет олиб келди.

Абдулла Қаҳҳор бир гап айтган эди.

— Ёш боланинг қучи оёғида, юриб чарчамайди. Йигитнинг қучи биланга, ишлаб чарчамайди. Аммо кексаннинг қучи юрагида бўлади. Ҳар қандай оғир дардди ҳам кўтара олади.

Бу гапнинг нақдлар ҳақлигига 29 ноябр тонг отар пайтида икдор бўлдим. Андижонда — Сабохон аянинг уйда ўғлига жаноза ўқилди, Тошкентда айни шу дақиқда киши Саиданинг келин саломи бўлиб ўтди.

Бу нуқралиқ ҳали ҳолва экани, бошимизга тушадиган энг дахшатли қулар тўй учоги соувмай туриб йўлимизга чиқиб кутиб турганини билмасдик.

Дадамни, Оқилхон амакини, Имомхон акамни олиб кетган КГБ ходими Мансуров 1950 йилнинг маъму 10 май кунини уйимизда бойхўшдек гадои бўлди. Энди у мени олиб кетгани келган. Ҳаммаёқни титкилаб, китоблар орасидан Ўзбекистоннинг ўн йиллигига бағишлаб рус тилида нашр қилинган адабий тўпламининг ашёвий далил сифатида айбонмага киритди. Унда ўзбек ёзувчиларининг рус тилига таржима қилинган шеърлари, хикоялари, роман ҳамда кинесаларидан парчалар босилган эди. Абдулла Қодирийнинг «Обид кетмон» романидан «Я не басмач» деган бир боби босилган экан. Менга, таъйиқланган асарни сақлаган, деган айб қўйилди.

Мухторхон акам Сталинград жанглариде дом-дараксиз йўқолган, дадам билан акам қамоқда. Энди мени олиб кетишяпти. Гаждан, айрилиқдан адои тамом бўлган онам болаларидан айрилиб, худди кум қисмлаган қўлдек бўшаб қолганди.

Кўп ортиқиб қутилган Фалаба байрамини шўир Чустий билан ГЭС биноси учун қазилган жойда, мингминглаб одамлар орасида ўтказгани халитга кўз олдимда.

Тошкентга қақриб олишди. Редакцияда фельетончи вазифасида ишлаш бошладим. Газетда тез-тез фельетонларим босилиб турарди. Уша пайтларда энг машхур журналистлардан бири бўлиб қолгандим.

Ёшим ҳам бир жойга бориб қолди. Энди уйланиш, рўзгор бошини ушлашим керак. Андижонлик ёш шора Саида Зуннувова билан аҳд-паймон қилиб, икки томоннинг розилиги билан унаштирилдик.

Орқамдан соядек эргашиб юрган бахтсизлик яна бош кўтарди. Унаштирилган кунимизнинг эртасига ўша — дадамни қамоққа олган КГБ ходими Мансуров уйимизни тинтув қилиб, акамни ҳам қамоққа олиб кетди. Гангиб қолдим. Нима қилишимни билмайман. Тўй кунини тайин бўлган. Одамларга хабар қилинган. Тўйни тўхтатма, деб маслаҳат беришди. 1949 йилнинг 28

ноябр кунини тўй бўлиши керак. Андижондан Саидохоннинг онаси, синглиси етиб келган. Уша кун редакциядан одам келиб мени худлик билан қақриб олиб кетди. Борсам, озроқ кутиб тур, ҳозир Андижондан телефон қилишди, дейишди. Нима гап бўлди экан, деб ташвишлана бошладим. Ниҳоят, телефон жорилғлади. Қўриб трубкани олдим. Саидохоннинг биттаю битта, ўн тўққиз ўшга кирган Насибжон деган ўқиси оламдан ўтибди.

Уша пайтда газета редактори Шароф Рашидов эди. Бу шумхабарни у ҳам эшитган экан. «Саиданинг онасини Андижонга қайтариб юбориш керак. Бу хабарни ҳозирча Саида билмай тургани маъқул», деб маслаҳат берди. Газетанинг масъул котиби Аҳмад Исмомхон Рашидовнинг депутатлик ҳужжати билан Андижон поездига билет олиб келди.

Абдулла Қаҳҳор бир гап айтган эди.

— Ёш боланинг қучи оёғида, юриб чарчамайди. Йигитнинг қучи биланга, ишлаб чарчамайди. Аммо кексаннинг қучи юрагида бўлади. Ҳар қандай оғир дардди ҳам кўтара олади.

Бу гапнинг нақдлар ҳақлигига 29 ноябр тонг отар пайтида икдор бўлдим. Андижонда — Сабохон аянинг уйда ўғлига жаноза ўқилди, Тошкентда айни шу дақиқда киши Саиданинг келин саломи бўлиб ўтди.

Бу нуқралиқ ҳали ҳолва экани, бошимизга тушадиган энг дахшатли қулар тўй учоги соувмай туриб йўлимизга чиқиб кутиб турганини билмасдик.

Дадамни, Оқилхон амакини, Имомхон акамни олиб кетган КГБ ходими Мансуров 1950 йилнинг маъму 10 май кунини уйимизда бойхўшдек гадои бўлди. Энди у мени олиб кетгани келган. Ҳаммаёқни титкилаб, китоблар орасидан Ўзбекистоннинг ўн йиллигига бағишлаб рус тилида нашр қилинган адабий тўпламининг ашёвий далил сифатида айбонмага киритди. Унда ўзбек ёзувчиларининг рус тилига таржима қилинган шеърлари, хикоялари, роман ҳамда кинесаларидан парчалар босилган эди. Абдулла Қодирийнинг «Обид кетмон» романидан «Я не басмач» деган бир боби босилган экан. Менга, таъйиқланган асарни сақлаган, деган айб қўйилди.

Мухторхон акам Сталинград жанглариде дом-дараксиз йўқолган, дадам билан акам қамоқда. Энди мени олиб кетишяпти. Гаждан, айрилиқдан адои тамом бўлган онам болаларидан айрилиб, худди кум қисмлаган қўлдек бўшаб қолганди.

Кўп ортиқиб қутилган Фалаба байрамини шўир Чустий билан ГЭС биноси учун қазилган жойда, мингминглаб одамлар орасида ўтказгани халитга кўз олдимда.

хонаки таом эмас, КГБ буфетидан сотиб олинганга ўхшарди. Демак... Демак, бу чол мени учта булочка билан тўртта бутербродга сотган.

Рафкин терговга чиқиб кетганига ўша ёқда уч кун қолиб кетди. Қаёқда эдингиз десам, турмада эдим, менга тўхмат қилган гувоҳлар билан юзлаштиришди, деди. Мана шу гапдан кейин у бир эҳтиётсизликка йўл қўйди. Қўлини елкамга қўйиб, жуда ҳам меҳрибонлик билан: «Э-э азимим, Имомхон ака...»

У шундай дедюи тилини тишлаб олиндик галати бир ахволга тушди. Бу гапни эшитмаганга олдим. Юз-кўзларимда бирон ўзгарिश бўлмади.

Имомхон Хусанхўжаев — менинг акам. Уни мендан олдин олти ой аввал қамоққа олишган. Демак, у ҳали ҳам қамоқхонада ётибди. Рафкинни ундан сир олиш учун ёнига кириштирдим. Ҳозир у эҳтиётсизлик қилиб акамнинг отини айтиб юборди. Акам билан икковимиз бир-биримизга жуда ўхшаймиз. Овозимиз ҳам дегарли бир хил.

Хатто болаликдаги айрим ўртоқларим ҳам мени акам билан адаштиришди. Бир кун шундай дўстларимдан биттасини учратганимда мени акам деб ўйлаб, кейин хушим жойга келганда ўқиб қўл қўяман, деб жавоб қилмаман. Бу хил қийноқлардан иш чиқмади. Кейин мен ётган яққохонага (Одиночка) айвоқчи киритишди. У Рафкин деган яхуди эди. Узининг гапига қараганда, терговчилар уни кўп қийнаб, азоб беришган экан. У ҳамма яхудилар каби сергап, латифага уста, ҳар қандай одамни оғизга қаратиб қўяди, акиси сузамоқ киши эди. У билан тез орада дўстлашдик кетдик. У ҳам советларга қарши ташвиқот юритишда айбонлаган бўлиб, ўзининг айтишича, бундай ишлар билан шуғулланмаган. Терговчилар қийнаб қозога қўл қўйдириб олишган экан. Терговчиларнинг қўлига тушдингми, бўлди — энди улардан қутила олмайсан. Бари бир ўшаларнинг айтгани бўлади. Яхшиси, жаҳлини чиқарма. Жаҳли чиқса, жуда оғир жиноятларни ҳам сенга ёпиштириб қўяди. Ҳеч ким унинг гапини бекор қилолмайди. Биз яхудилар ҳар қандай жиҳдий масалани ҳам келишув йўли билан битирамиз. Сен ҳам шу йўлни тутушинг керак. Терговчи билан келишгин. Шунда уйдан овқат ҳам оласан, онанг билан, хотининг билан қўришасан.

Баъзи-баъзида Рафкин икки-уч кун йўқ бўлиб кетарди. Қаёқда эдинг десам, терговчи билан айтишиб қолдим, қарцега ташлаган эди, деб жавоб қиларди.

Бир кун у терговдан ҳориб-чарчаб қайтди. Уни қийнаган бўлсалар керак. Аҳоли оғир эди.

— Менга қаранг, — деди у ана шундай азобли терговдан қайтган пайтларининг бирида. — Бу сасик камарадан тезроқ чиқиб кетишинг чорасини топиш керак. Чораси — терговчининг гапига қўниш. Нима-йкки ёзган бўлса, барига қўл қўйиб, ишни тезроқ судга ошириш чорасини кўриш керак. Ахир дунёга ўн марта келмаймиз-ку! Биттагина жонимизга бунчалик жабр қилиш керак эмас-да! Бугун мен ҳамма қозоғларга қўл қўйиб бердим. Бирон ҳафтадан кейин ишим судга оширилди. Сизга ҳам маслаҳатим шу. Тезроқ бу азоблардан қутилиб, лагерга жўнаб кетиш керак. Ҳар қалай, лагер очик ҳавода...

Чолдан шўхбаланиб қолдим. У икки-уч марта, хотиним киритибди деб, учта булочка билан тўртта бутерброд олиб кирди. Ажаб, булар

олингиз билан айтишди. Уни соқчи кабинетга олиб кириши билан менга мушт ўқалиб кела бошлади.

— Илон боласи илон, чаён боласи чаён! Унинг дадаси халқ душмани, акаси халқ душмани. Отаси халқ қонини сўрган шафқатсиз бой. Яна бир бувааси порахўр қози...

Терговчи уни бурчакка обориб ўтказиб қўйди ва ундан: — Манами ўтирган одамни танийсанми? — деб мени кўрсатиб сўради.

— Танийман, — деди Ёнгин. — Бу ҳам отасига, акасига ўхшаган душман.

— Мисоллар билан айт! — деди терговчи.

— Бир минг тўққиз юзу қирқ еттинчи йилнинг олтинчи ноябрда ёзувчилардан бирининг уйда бундай деган: «Ленинград ёзувчиларига мазза! Биз ўзбек ёзувчилари бу ерда эзилиб ётибмиз. Уша кун Тошкентда биринчи қор ёққан эди».

— Тасдиқлайсанми? — деб сўради терговчи.

— Йўқ, — дедим. — Уша кун газетаниннинг еттинчи ноябр — байрам сонига ўрта чирчиқлик Қаҳрамон Замира Муталова тўғрисида очерк ёзишга юборишган эди. Ёзлик қийимда кетганим учун сувук да қайтиб келолмадим. Райком секретари Пулатовнинг уйдан редакцияга сим қоқиб, телефонда очеркни диктовка қилдим. Очеркни журналист, стенограф Аҳмад Шорамедов ёзиб олганди. Ундан ташқари, ленинградликлар қандоқ қилиб ўзбек ёзувчиларидан яхши яшаши мумкин? Ахир улар кекагина блокададан чиққан. Улар ҳали ҳам вайронлар ичиде яшаяпти...

Терговчи унинг гапларини ёзиб олди. Менинг жаовимини ёзмади. Энди нават менга келди.

— Бу одамни танийсанми? — Бу одамни танийман? — Танийман, — дедим.

— Унинг советларга қарши айтган гапларини эшитганмисан? — Йўқ, — дедим. — У билан унчалик яқин бўлмаганман. Фақат ёзувчилар союзидеги мажлисларда, ёзувчиларнинг тўйларида учрашганман. У менга бирон марта ҳам советларни ёмонламаган.

Ёнгиннинг кўзлари қинидан чиқиб кетаёзди.

— Мен аблаҳман! Ҳаётингга зомин бўлган ифлосман! — деб бақира бошлади. — Мени сен қаматгансан, деб ўйлаган эдим. Энди билдинг, сотанлар бошқа экан.

— Энди тўғрисиини айт, — дедим. — Айтман, лекин фойдаси йўқ.

Ҳамма гапларимни ёзиб, тағига эмзо чекиб қўйганман. Бу хатони энди тўзатиб бўлмайди.

Худди шундай юзлаштирилшардан бири талантсизгина, умуман адабиётда омади келмаган, ён қўшини Незмат Тўшпўлат билан ҳам бўлиб ўтди. У армия капитани эди. Шунинг учун ҳам уни бошқа қамоқхонада сақлашган экан.

— Мени контрразведка қамоқхонасида тергов қилишди. Қандоқки қозога эмзо чеккан бўлсам, калтаклар азобидан мажбур бўлганман.

Бу юзлашууда менинг жаовим керак бўлмай қолди, Незмат йиғлаб тавба қиларегандан кейин уни сўжиб-сўжиб олчикиб кетишди.

Юзлаштирилшарнинг ҳаммаси ҳам ана шундай ташкил қилинган ёки дўқ-пўтиса, калтаклар остида уюштирилган гувоҳларнинг гаплари эди.

Шундай жиҳдий ташкилот хоналарида бу даражада қаллоблик бўлаётганига сира ишонгим бўлмади. Аммо ишонмай иложим йўқ эди. Бу воқеаларни ўз бошимдан ўтказганимда бировдан эшитсам ишонмасдим.

Менинг тергов ишимда аниқ, конкрет бир айб тўғрисида гап йўқ. Ҳаммаси сохта гувоҳларнинг омонат гаплари. Мени суд қилиб бўлмасликка ишондирган. Кейинчалик билсам, суд уч марта тергов ҳужжатларини, суд қилиб бўлмайди, деб қайтарган. Шунинг учун гуноҳини бўйнига олмайдиганларга жазо берадиган «Тройка» деган ташкилотга юборган. Ва менга ўша ёқдан ўн йил қамоқ муддати берилди, деган қозоқ келган эди.

Тавба! Бир бегуноҳ одамни уйдан ҳайдаб олиб келиб зиндонга ташласа, суд бўлмаса, прокурорни кўрмаса, адвокатни кўрмаса. Москвадан келган бир варақ қозоқ билан ўн йил лагерларда сарсон-саргардон бўлса! Сен азоб чекаётган лагер дарвозасига ўрнатилган радиоканалдан: «Я другой такой страны не знаю, где так вольно дышит человек», деб ашула айтиб турса, бунга қандай чидайсан?!

Лагерда кечган тўрт йиллик ҳаётим, у ерда қўрган одамлар тўғрисида қанчалаб хикоялар, мақолалар ёзганман. Ҳурматли ўқувчиларининг бу гаплардан хабарлари бор.

Аммо бир воқеани айтсам тилим, айтмасам дилим қуяди.

Июн ойининг бошида Жезқозгоннинг зиндонига ташлаш эрлариде каптар қондек нимранг лола очиларди. Лагеримизни ўраб олган тиконли симлар орасида ҳам битта-яримта лола юз очиб қоларди.

Яқинда жазо муддати тўғайдиган қашқадарёлик Кучум деган йигитнинг соқилар отиб қўйди. Кучум тиконли симлар орасида очилган лолани узмоқчи бўлиб қўл узатганда тепада турган соқчи тақийқилган зондан ўтгапти деб ўйлаб, унга қарата ўқ узган.

Кучум ёшлиғида ота-онаси ўлиб кетиб, қўлда қар қилларнинг молини, қўлини боқиб кунини қўриб юрарди. У уч йилдан бери райком котиби Иззатовнинг ҳеч қаерда ҳисобга олинмаган икки юзта қўлини боқарди. Унинг еттига қолхоз чорчасида шунчадан қўли бор эди. Сир очилди, Иззатов қамалиб кетарди. Қўп чиқолар қўиларни ҳукуматга топширишди. Шундай хунук воқеа рўй берганини Кучум бир йилдан кейин эшитди. Ҳисобда йўқ қўиларни боққан учун мен ҳам қамалиб кетмайин деб чет элга қўиларни ҳайдаб ўтиб кетишни дилига тугиб қўяди. Чет эл қочиб кетибдими? Шундоққина кўришиб турибди. Дарёнинг нарёига ўтсанг, чет эл...

Узингиз биласиз, чўл болалари, айниқса, чўпон болалари дуркун, буйдор бўладилар. Сут, қаттиқ, айрон, пишлоқ қаймоқ,

